

Por: Lino Pazos Pérez

O APÓSTOLO SANTIAGO E O SANTO CRISTO DA BARBA DOURADA DE FISTERRA

Agora que rematou o derradeiro Ano Xacobeo do século XX, aproveito para recordar ós lectores de "AUNIOS" a íntima trabazón entre dúas lendas tan arraigadas en Galicia como son a da chegada dos restos do "Apóstolo Santiago" a Galicia, en barca de pedra, e o achado do cofre que contiña a imaxe do "Cristo da barba dourada" en Fisterra, fin do traxecto na peregrinaxe xacobeá.

A Galicia norte, de perímetro salvaxe e recortado, onde o abraiante mar deixa a súa impronta en tódolos aspectos da vida cotiá da Costa da Morte, ten como referencia o Finisterre ó que tiveron que viaxar, dende Iria Flavia, onde recalaron os discípulos de Santiago, co seu corpo, para acadar do prefecto romano, que habitaba en Dungium (Duio), a necesaria autorización para soterrar os restos do Apóstolo no Campus Stellae, según premisa imposta pola rainha Lupa.

Santo Cristo de Fisterra

Dende ese intre o abrupto promontorio galego, pasou de ser o "Fin da Terra" a converterse noutra máis das obrigadas visitas da "Ruta Xacobeá", rematando ós pés do bravo mar atlántico as místicas peregrinacións, despois de postrarse ante o Apóstolo Santiago en Compostela.

"Filorio, que así se llamaba el perfecto de Roma, mandó encerrar a tan extraños peticionarios. ...Salváronse providencialmente de la prisión por un ángel que les abrió de par en par las puertas del encierro y como al darse cuenta de su huida, las tropas romanas fueran en su seguimiento, quedaron sepultadas, al hundirse un puente que cruzaba el Tambre en Nicracia (Negreira), a unas siete u ocho leguas de Dugium. Así se libraron, por la mano de Dios, de sus perseguidores, y llegaron nuevamente al Castro Lupario (entre Iria y Santiago), donde a la sazón vivía la famosa Lupa". Rev. Finisterre.

De novo os fisterráns, o mesmo que no seu tempo os habitantes de Iria, viron chegar polo mar un enorme cofre, esta vez de madeira (lembramos que o Apóstolo chegou a Iria Flavia en barca de pedra) ó tempo que a gran traboada que se abatía sobre a comarca amainaba, e a marusía quedaba convertida nunha "calma chicha" que permite ós veciños acercarse ó que parecían os restos dun naufraxio e que resultou ser a sagrada imaxe.

O SANTO CRISTO DE FISTERRA se di que apareceu, misteriosamente, flotando sobre as augas fisterráns, nunha caixa de madeira, despois de que o botaran pola borda dun navío inglés, debido ó forte mar que estaba a piques de engulpar ó buque. Unha vez alixerada a carga, e nada máis tocar o mar o cofre que contiña a imaxe do Cristo, as augas, antes enfurecidas, tornáronse mansas e o pailebote poido continuar a súa singradura sen máis contratemplos.

A caixa de madeira que contiña ó Cristo, obra ó parecer de Nicodemos, foi a parar ó lugar coñecido como Coido de Cabanas e dende alí os veciños, en cerimoniosa procesión, levaron a imaxe á igrexa, que xa estaba construída, onde foi obxecto de veneración dende o mesmo momento da súa entronación.

**NAUTICA
ANDRADE MAR, S.L.**

**Pesca Deportiva
Cebos Vivos**

CONCESIONARIO
EVINRUDE®

Malecón de Gaset, 5
Teléf. y Fax: 981 821 087

15200 NOIA
(A Coruña)

A partir dese intre os miragres sucédense e a fama do CRISTO de Fisterra multiplícase, dando lugar á popular copla mariñeira:

Tamén o propio Castelao recolleu da sabedoría popular, no seu monumental traballo "As cruces de pedra na Galiza", unha cantiga que fai referencia á peregrinaxe a Fisterra:

O que vai a Compostela,
fai ou non fai romería,
se chega ou non a Fisterra.

Santo Cristo de Fisterra
Santo da barba dourada,
dame forzas para pasar
a laxa da Touriñana.

Ou a versión dos peregrinos:

Santo Cristo de Fisterra,
Santo da barba dourada.
Veño de tan lonxe terra
Santo por che vel'a cara.

No primeiro cuarto do século XIV xa se tiñan noticias da moita devoción que os veciños daquel apartado lugar lle profesaban á imaxe do Cristo. A sona dos miragres chega moi lonxe, e peregrinos de numerosos pobos non dudan en poñerse en marcha e achegarse ó Finisterrae para contemplar in situ o que os romeiros van espallando a través do "camiño".

Son cuantiosos os legados orais e escritos que fan referencia a Fisterra, enchendo de contido a lenda

sobre este Cristo da barba dourada, do que din que lle crece o pelo e as uñas. Por certo, o Cristo, ten o cabelo de color mouro.

Unha das lendas máis coñecidas que se contan sobre os miragres realizados polo Cristo, é a que recolleu Esmorís Recamán do bolonés Domenico Lassi no traballo "Finisterre. El milagroso Santo Cristo" na

Rev. "Año Santo.
Rutas del
Peregrino" (sen data).

Desembarcando de un navío varios moros se dirigieron seguidamente a la iglesia, y viendo el Crucifijo se aproximaron a él y le trataron con mucho desprecio. Uno de ellos, el más temerario, desenvainó la cimitarra y alzó el brazo para darle un golpe, lo que no pudo lograr por quedarle suspenso e inmóvil en el aire, como si fuera una estatua; contemplando el milagro los compañeros reconocieron su error, pidieron al Cristo que les perdonase; prometiendo que se haría cristiano, volvió la cimitarra a su vaina y marchó con todos sus compañeros a la tierra vecina... donde se bautizaron, siguiendo después, viaje".

Cristo da Barba Dourada

E o chegar ó final do camiño despois de moitas penurias o mar envolveuno co seu resplandor, mentras o sol mergullábase nas ardentes augas a sabendas de que o "Cristo da barba dourada" estaba ó carón do peregrino.

O Casal

"O Casal"
M.ª José Gil Cons
El Castro - TENORIO
Cotobade (Pontevedra)
Teléfonos: 986 764 251 / 764 141
Móvil: 608 083 954 - Fax: 986 764 141

